

[Krag.]

udtrykkelig sagt, at hvis de efter deres Uddannelse endnu ikke havde opnaaet Arbejde, udelukkede det dem ikke fra Understøttelse. Men 3. December kan der under ingen Omstændigheder udbetales Hjælp til Personer, hvis Beskæftigelse har været af ganske kortvarig eller tilfældig Karakter, og man maa da gaa ud fra, at saa kan der heller ikke udbetales Understøttelse til Personer, som overhovedet endnu ikke har haft Beskæftigelse for andre, efter at deres Uddannelse var sluttet.

Jeg synes nok, det kunde være højst interessant at faa at vide, om dette Sporskifte, som altsaa har fundet Sted i Dagene mellem den 28. November og den 3. December, er sket ved den højtærede Socialministers eget Initiativ eller ved et udefra kommende. Det var saamænd slet ikke saa underligt, at det konservative Folkeparti under den offentlige Kritiks Haglvejr dukkede Hovedet og undskyldte sig med, at den socialministerielle Foretagsomhed laa ganske udenfor Forligets Forudsætninger. Det kan jeg meget godt forstaa, det var slet ikke morsomme Dage (*Christmas Møller*: Aah, det gik meget godt). Nej, det var ikke, jeg havde jo ogsaa Lejlighed til i saa Henseende at gøre mine Erfaringer ude over Landet; det var slet ikke morsomme Dage. Og jeg tror særdeles vel, at det konservative Folkeparti havde Ret, naar det undskyldte sig paa den Maade, thi jeg tror ikke, at man helt ud vidste, hvad man gjorde den 19. Oktober, ganske sikkert ikke, og man havde vel heller slet ikke tænkt sig, hvilken Vivacitet den højtærede Socialminister vilde vise sig i Stand til at udfolde i den nærmest kommende Tid. Men til syvende og sidst kunde det jo ikke hjælpe meget, for nu havde man en Gang kritikløst indskibet sig, hvor den højtærede Socialminister stod for Styret, og saa maatte man jo krydse med, selv om Sejladsen gik for fulde Sejl uden Ror og Kompas.

Men i Dag er altsaa Spørgsmaalet: vil man paa ny lægge ud, med samme Kaptejn om Bord? Ja, den højtærede Socialminister forudsatte jo dette, det fremgik af Bemærkninger i den Tale, han holdt ved Lovforslagets Forelæggelse. Han forudsætter altsaa dette — med hvilken Ret kommer i og for sig ikke mig ved, naturligvis, og det skal jeg ogsaa lade ligge. Jeg kunde jo tænke mig, at det var ud fra den gamle Sandhed, som kortelig udtrykkes saaledes, at har man sagt A, maa man ogsaa sige B. Jeg ved ikke, hvorledes det konservative Folkeparti i saa Henseende er

stillet, men jeg kan paa mit eget Partis Vegne sige, at vi har jo ikke sagt A, og vi agter ikke ved denne Lejlighed at begynde længere fremme i Alfabetet.

At Loven af 19. Oktober 1931 maatte faa den Følge, vi staar overfor i Dag, var da selvindlysende for enhver, der havde blot det allermindste ovefladiske Kendskab til Arbejdsløshed og til vekslende Beskæftigelsesforhold i det danske Samfund, og derfor er det Forslag, som den højtærede Minister her har fremsat, det erkender jeg, et ganske selvfølgelig Led i den Kæde af Understøttelsesforslag, som er startet gennem Tilblivelsen af Loven af 19. Oktober 1931, og derfor var det ogsaa et selvfølgelig Led i min og mine Meningsfællers Opførelse over de finansielle Følger af 19. Oktober-Loven, hvori det nye Understøttelsesprincip knæstattes. Derfor synes jeg heller ikke, den højtærede Minister skulde have kastet saa heftigt med Sten efter dem, der beregnede Udgifterne anderledes, end han selv ønskede. Nej, den højtærede Minister skulde have husket, at han bor i et Glashus i denne Sag. Hvis den højtærede Minister kan klare sig igennem denne Vinter paa Grundlag af de Understøttelsesprincipper, som han har faaet ophøjet til Lov, med en samlet Udgift paa 24 Mill. Kr., saa siger jeg, at det er vel klaret af den højtærede Minister. Men det er den klareste Bekræftelse paa, at jeg slet ikke i de Opstillinger, jeg foretog, da 19. Oktober-Loven var til anden Behandling her i Tinget, er gaaet ud over, hvad et rimeligt Skøn maatte sige En om Udgiftsbeløbene. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at hellere end kaste med Sten efter andre — Sten, som allerede er gaaet gennem den højtærede Ministers eget Glastag — skulde han erkende, at han har ført an i en Politik, som mere end tømmer Arbejdsløshedsfonden i denne Vinter, hvis denne Fond skal betale som fastsat i Loven af 19. Oktober, og gennemført en Lovgivning, som afgjort slaar Bom for at bygge fortsat Hjælp paa Forsikringsprincippet, med mindre en stor Statsbevilling dertil er til Disposition. Vi sidder nu og forhandler om Leddene i den store Socialreform, forhandler om Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse og Arbejdsanvisning og om Tilvejebringelse af Krisekasser, og jeg spørger den højtærede Minister: mener den højtærede Minister, at han for nærværende hos Finansministeren kan faa stillet til Disposition de Midler til Start af Fortsættelseskasserne, der tidligere fandtes i Arbejdsløshedsfonden, men som nu er opspist? Hvorfra vil den højtærede Mi-